

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Interview Ine Koevoet

Kasbergen, P.

Citation

Kasbergen, P. (2003). Interview Ine Koevoet. *Bestuurskundige Berichten*, 18(4), 25. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211121>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211121>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

tussen Hongarije en Tsjechië.

Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken kregen we te horen dat ze druk bezig waren om onder andere aan het verdrag van Schengen te voldoen. Ook de politie was aan een reorganisatie onderhevig. Corruptie is nog steeds een groot probleem voor Tsjechië. Men probeert er van alles aan te doen om de corruptie te verminderen, onder andere door een eigen unit in het leven te roepen die zich bezighoudt met de bestrijding van corruptie. Het is voor Tsjechië erg belangrijk wat tegen corruptie te doen, mede omdat het een eis is voor toetreding. Verder werd ons duidelijk dat ook Tsjechië, net als Hongarije, nog veel moet doen aan reorganisatie om in aanmerking te komen voor fondsen van de EU.

Bij de Nederlandse Ambassade kregen we een vergelijkbaar verhaal te horen over de bilaterale relatie tussen Nederland en Tsjechië als dat bij de Nederlandse Ambassade in Praag. Zo zijn er verschillende projecten om Tsjechië te ondersteunen en adviseren, zoals het MATRA-project (Maatschappelijke Transportatie) en het PSO-project (Programma Samenwerking Oost-Europa). Lange tijd heeft Tsjechië zich enkel geconcentreerd op

“Waarschijnlijk zal de euro pas in 2010 ingevoerd kunnen gaan worden”

de implementatie van wetgeving, nu realiseren ze zich echter pas wat er verder bij komt kijken!

Tsjechië en Hongarije concurreren met elkaar, omdat ze beide graag hét transport-land willen worden dat Oost-Europese en West-Europese landen met elkaar verbindt. Beide landen hebben een goed stelsel van openbaar vervoer, al willen ze dit verbeteren. Vooral de spoorwegen zijn toe aan vernieuwing en snellere verbindingen. Ook hebben beide landen

een zelfde streefdatum voor invoering van de euro, namelijk in 2008. Toch denken de mensen die we gesproken hebben in beide hoofdsteden, dat dat jaar niet gehaald zal worden, met name omdat het land een te groot begrotingstekort heeft. Waarschijnlijk zal de euro dan ook pas in 2010 of later ingevoerd kunnen gaan worden.

Voor een land dat nog geen veertien jaar geleden van regime veranderde, zijn zowel Tsjechië, als Hongarije, al sterk in positieve zin veranderd. Toch hebben ze nog een lange weg te gaan. Het is moeilijk om de mentaliteit van de mensen te veranderen. Alle ontwikkelingen waarmee mensen geconfronteerd worden vragen veel van het aanpassingsvermogen. Veel is nieuw of anders. Mensen moeten talen gaan leren, flexibeler worden en leren hoe te onderhandelen in Brussel. Dit alles heeft tijd nodig. Echter, niet alleen toetredende landen moeten nog veel leren. Ook Brussel zelf staat nog een hoop te wachten. In 2004 zal er niet met vijftien landen samengewerkt moeten gaan worden, maar met vijftientig. Bieden de gebouwen wel plaats voor de grotere samenstelling van de

“Voor een land dat nog geen veertien jaar geleden van regime veranderde, zijn zowel Tsjechië, als Hongarije, al sterk in positieve zin veranderd”

Europese instituties? Voor ons bestuurskundigen blijft het in ieder geval zeer interessant om deze ontwikkelingen op de voet te blijven volgen!

Al met al kunnen we naar mijn mening spreken van een geslaagde studiereis, met een gezellige en enthousiaste groep en een goede combinatie van interessante excursies afgewisseld met het ons studenten alom bekende ‘cultuur-snuiven’!

Marleen den Haak

Marleen is samen met Richard, Christiaan, Joanne, Sebastiaan en Diana direct verantwoordelijk voor het grote succes van de buitenlandse reis 2003. Naar verwachting zal zij volgend jaar het commissariaat van Diana overnemen.

Commissie Buitenland

Interview Ine Koevoet

Ine Koevoet heeft naast haar studie Bestuurskunde een aantal interessante functies vervuld. Bij de studenten is ze het meest bekend als voorzitter van het B.I.L.-bestuur 2002-2003. Een kleine twee maanden voordat ze waarschijnlijk het stokje doorgeeft aan de beoogd voorzitter Jeroen Broekema had de BB een gesprek met haar, onder andere over het afgelopen jaar als voorzitter.

Na via via in contact te zijn gekomen met Bestuurskunde besloot Ine het te gaan studeren. ‘De veelzijdigheid van de studie trok me aan. Als ik lange tijd met hetzelfde bezig moet zijn, word ik het zat, dus alleen rechten of alleen economie studeren leek me niks. Ik wist ook nog helemaal niet wat ik later wilde gaan doen en met Bestuurskunde kan je nog alle kanten op.’ Op de vraag of Ine ging studeren met het idee om actief te worden komt een verassend antwoord. Het blijkt dat ze in eerste instantie niet wist wat er allemaal naast haar studie mogelijk was. ‘Toen hebben een paar huisgenoten me meegenomen naar B.I.L.-activiteiten en daardoor enthousiast geworden ben ik in mijn tweede jaar de commissie acquisitie bij de B.I.L. gaan doen. Het jaar daarna ben ik gevraagd voor student-assistent en zo ben ik eigenlijk overal ingerold.’ Ine was student-assistent van Menno Tuurenhout bij het centrum voor InCompany Onderwijs. Deze tak van het departement Bestuurskunde verzorgt bestuurskundige cursussen aan organisaties in het openbaar bestuur, zoals bijvoorbeeld aan de Koninklijke Luchtmacht. ‘Ik heb toen ook mede de *government crash course* georganiseerd. Dit was een programma van drie dagen waarin studenten van verschillende studies uit heel Nederland kennis konden maken met het openbaar bestuur en een week snuffelstage konden lopen bij een organisatie van de Rijksoverheid. Ik heb toen zelf ook nog een week bij het bureau secretariaat-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken stage gelopen en onder andere met Klaas de Vries rond de tafel gezeten.’

Solliciteren voor het B.I.L.-bestuur heeft Ine in haar derde jaar al overwogen, maar het student-assistentschap en lidmaatschap van

studentenvereniging Augustinus namen veel tijd in beslag. ‘Afgelopen jaar zou ik eigenlijk voor studie naar het buitenland gaan, maar dat ging helaas niet door. Toen heb ik besloten naar het voorzitterschap van de B.I.L. te solliciteren. Naast voorzitter van de B.I.L. heb ik het afgelopen jaar ook nog als student-assistent van Tuurenhout, Rutgers en Neelen meegewerkt aan de herziening van het boek ‘*De bestuurlijke kaart van Nederland*’. Van studeren zal dus wel niet zo veel terecht zijn gekomen? ‘Nee, ik heb wel wat gestudeerd, maar ik vind dat je prioriteit aan de B.I.L. moet geven als je moet kiezen tussen de B.I.L. en studie. Je hebt immers de taak en verantwoordelijkheid van voorzitter op je genomen en dan moet je daar ook tijd in stoppen.’ Als voorzitter heeft Ine een goede indruk gemaakt op iedereen, echter ze wordt wel eens spottend de ‘Iron Lady’ van de B.I.L. genoemd. Wat vindt ze daar zelf van? ‘Ik begrijp wel waarom mensen dat vinden, maar soms moet je gewoon hard zijn anders wordt er over je heen gelopen. Ook voor de B.I.L. is het van belang dat je af en toe op je strepen staat. Als je dat niet doet kan dat voor de B.I.L. nadelige gevolgen hebben.’ Op de vraag concrete gevallen te noemen geeft ze na enig aandringen het voorbeeld van de SBA. ‘De SBA (Stichting Bestuurskundige en Arbeidsmarkt) organiseert de IBA (Informatiedag Bestuurskundige en Arbeidsmarkt). Hierbij is ook de B.I.L. betrokken. Er wordt al heel lang over gepraat om die stichting op te heffen en dat besluit is ook al genomen, maar de uitvoering blijft maar uit. In een dergelijke situatie moet je op een gegeven moment deadlines stellen en hard zijn. Anders wordt zo iets nooit afgerond en krijgt je opvolger er weer mee te maken.’ Terugkijkend op het afgelopen jaar als voorzitter vindt Ine

dat er een heel goede sfeer was binnen het bestuur. ‘Dat is erg belangrijk aangezien je een jaar lang bij elkaar in de B.I.L.-kamer zit. In het begin wilde ik me overal mee bemoeien en bijvoorbeeld alle uitgaande brieven nog eens persoonlijk controleren. In de loop van het jaar heb ik gemerkt dat iedereen een andere werkwijze heeft die niet slechter hoeft te zijn. Het belangrijkste wat ik geleerd heb van mijn bestuursjaar is dat ik soms meer geduld moet hebben en me over kleine dingen niet te druk moet maken. Soms moet je ook gewoon je schouders ophalen.’

Met een gerust hart neemt Ine afscheid van haar bestuursfunctie, want ze vindt het nieuwe bestuur hoopgevend voor volgend jaar. ‘Toch zal het wel wennen worden als de B.I.L.-kamer niet meer vol ligt met jouw spulletjes. Het is toch een jaar lang een soort tweede huis voor je geweest.’ Het komende studiejaar gaat Ine nadat het bestuur gewisseld is vooral hard aan de studie, maar ze blijft daarnaast nog wel betrokken bij de faculteit. ‘Ik heb als student-lid zitting in een facultaire benoemingscommissie die een vrouwelijke hoofddocent moet aanstellen’. Weet je al ongeveer wat je wilt gaan doen na je studie? ‘Nee, ik heb veel geleerd van mijn activiteiten naast mijn studie, maar wat ik precies wil gaan doen weet ik nog niet. Ik denk dat het ook belangrijk is om je horizon breed te houden en je loopt waarschijnlijk vanzelf wel tegen iets leuks aan door bijvoorbeeld je stage. Ik zou er de kriebels van krijgen als ik nu al zou weten wat ik over tien jaar ga doen.’

Volgens Ine hebben zich voor het komende jaar meer nieuwe Bestuurskundestudenten ingeschreven dan het afgelopen jaar. Op de vraag of ze nog tips heeft voor de nieuwe studenten antwoordt Ine: ‘Word actief, ga op kamers wonen, word lid van een vereniging, ga wat doen. Ga niet alleen maar met je neus in de boeken zitten. Dat is én niet leuk én je ontwikkelt jezelf op een andere manier. Praktische vaardigheden kun je immers niet vinden in boeken.’

Peter Kasbergen